

λέγεται· εἰ γὰρ εἴπωμεν λέγεται, συμπεριλαμβάνονται καὶ οὐδίαι· καὶ γὰρ κεφαλή τινος λέγεται κεφαλή· τὸ δέ ἐστι πρὸς ἔτερον κυρίως ἐπὶ τοῦ πρός τι· τινὲς τοίνυν τῶν ἐξηγητῶν τὰ Πλάτωνος μὴ νοήσαντες λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ Πλάτωνος τὸν πρῶτον τρόπον ἔλαβεν· ὁ γὰρ Πλάτων κατὰ τὸ λέγεται χαρακτηρίζει τὰ πρός τι καὶ οὐκατὰ τὸ ἐστιν· σκοπήσατε οὖν, ὅτι ἐστι μὲν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν πιστώσασθαι, ὅτι οὐ τοῦτο οἶεται, ἀλλὰ πρὸ Αριστοτέλους κατὰ τὸ ἐστιν αὐτὸς λαμβάνει· μάλιστα δὲ κακὸν τῶν ἐνταῦθα λεγομένων· οὐκ εἶπεν γάρ, ὅτι εἰ ἐστι τὸ ποιοῦν, ἀνάγκη καὶ τὸ πάσχον λέγεσθαι· ἀλλὰ ἀνάγκη εἶναι καὶ τὸ πάσχον, ἵνα ἡ τὸ ποιοῦν πάσχοντος ποιοῦν, ὥστε ἔχει ἐντεῦθεν τοῦτό σοι ποριζόμενον.

p. 477 a. κακίας ἄρα ψυχῆς ἀπαλλάττεται.

δέδεικται τοίνυν, ὅτι πρὸς ὡφέλειαν κολάζεται ὁ δικαίως **4** κολαζόμενος· τὴν γὰρ τῆς ψυχῆς κακίαν ἐκκόπτει ὁ κολάζων τὸν τοιοῦτον· εἰ δὲ διδοῦσι τιμωρίαν δικαίως ἰᾶται· πῶς οὐκ ἂν ἦττονα αὐτὸν ἄθλιον καλέσομεν τοῦ μηδὲν ὅλως πάσχοντος ἀλλ' ἀεὶ ἀδικοῦντος ἄλλους;

XXIII.

Πρᾶξις σὺν θεῷ κγ̄.

p. 477 a. ἄρα οὖν τοῦ μεγίστου ἀπαλλάττεται.

ἔδειξε διὰ τῶν προλαβόντων, ὅτι μεῖζόν ἐστιν ἀδικοῦντά **1** τινα διδόναι δίκας ἢ μὴ διδόναι· ἐντεῦθεν τοίνυν βούλεται δεῖξαι, ποιόν ἐστι τὸ μέγιστον κακόν, οὗ ἀπαλλάττεται ὁ παρέχων δίκας· λέγει τοίνυν, ὅτι ἐκεῖνα λάβωμεν, οἷς τὰ κακὰ ὑπάρχει καὶ εὑρίσκομεν τὸ ζητούμενον. ἔστι τοίνυν τρία ταῦτα· τὰ ἐκτός, τὸ σῶμα, ἡ ψυχή· περὶ μὲν οὖν τὰ χρήματα κακὸν θεωρεῖται ἡ πενία, περὶ δὲ τὸ σῶμα νόσος, ἀσθένεια, αἰσχος· νόσος μὲν τῶν τεσσάρων στοιχείων στασιαζόντων, ἀσθένεια δὲ τῶν δμοιομερῶν οὐκ εὖ ἔχοντων, αἰσχος δὲ τῶν δργανικῶν κακῶς συντεθέντων· περὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἀδικία καὶ τὰ τοι-

5 mg. ση ὅτι καὶ Πλάτων κατὰ τὸ εἶναι τὰ πρός τι χαρακτηρίζει **25** mg. ση. ὅτι τρία περὶ ἀ τὰ κακὰ πέφυκεν ὑπάρχει